

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

D.F.V.S.S.C.F.

1834

1895

MEDLEMSBLAD.

7. Aargang

November 1912

Nummer 7

Næste Vintersammenkomst

for Medlemmer med Damer
afholdes

Onsdag den 13. November 1912

i Sct. Andreas Ordenens Lokaler

Frederiksberg Allé 11

Kl. 8 $\frac{1}{2}$.

Digter-Aften.

Oplæsning af
vor Kammerat *Tage Crone*

og

Flemming Algreen-Ussing.

Derefter (for dem, der maatte ønske
det) Fællesspisning à Kr. 1,35.

— DANS —

Næste Sammenkomst.

—o—

Det er denne Gang lykkedes Bestyrelsen at skaffe en af vore egne Medlemmer, vor Kammerat Tage Crone, i Forbindelse med Forfatteren Flemming Algreen-Ussing, som næste Aftens Underholdning.

Det maa bemærkes, at det glæder Bestyrelsen overordenligt, at der findes Folk indenfor vore egne Mure, der er saa elskværdige at sørge for vor Underholdning. I det hele anser Bestyrelsen det som et smukt Maal, om man kunde fremskaffe en Vintersæson, hvis Underholdninger blev baaret af vore egne Medlemmer. Aftnerne vil sikkert blive hyggeligere, og vor Kasse bedre staa for de økonomiske Vanskeligheder, den i Forvejen er belastet med.

Derfor bør Tage Crone og Flemming Algreen-Ussing paaskønnes, hvilket bedst kan ske ved, at Medlemmerne møder ialt på den 13de.

Bestyrelsen.

Vor Viseaften.

Elevforeningen er en løjlerig Graaspurv —! Nu havde Bestyrelsen gjort sig al mulig Umage for at arrangere en morsom Aften for Foreningens Medlemmer, og saa møder kun 30, og det oven i Købet den anden i Maanedelen. — Ja, Elevforeningen kan være lunefuld.

Med Elevforeningens traditionelle Ligegyldighed overfor Begreber som Tid og Præcision var der kun kommet 5—6 Medlemmer, da Klokkeren var et Kvarter i 9. Efter den Tid kom der nu og da én vrimplende, saa det eneste ankomne Bestyrelsesmedlem raabte et stille, indvendig og diskret Hurra, hver Gang én væltede ind ad Døren, og da Klokkeren var 9 $\frac{1}{2}$, og Hr. og Fru Gerner forlængst var ankomne, forsøgte man at sprede sig over Salens Stole, — hvilket kun filnærmevis lykkedes.

Man maa forbyttes over, at Elevforeningen med dens smaa Midler kan skaffe en saa god, en saa billig og saa behagelig Underholdning som Hr. og Fru Gerner. Man kan daarlig tænke sig noget passende bedre ind i Elevforeningens Rammer. Hr. Gerner indledede med at synge nogle smaa Romancer og et lille Operaudtog, hvorefter hans smukke Frue sang nogle skælsmske Smaasange, der gjorde megen Lykke. Særlig maa endelig nævnes en lille dramatisk Situation af E. Remmert, som Hr. og Fru Gerner i Forening oplæste, hvor Fruen fik Lejlighed til at vise et ulasteligt Svensk. — Oh! Gud ja, der var endnu meget mere. Drachmannsviser, Københavnerviser, Johannes Dammere o. s. v. — i det hele var Underholdningen saa afvekslende og morsom, at der absolut var noget for enhver Smag.

Efter Underholdningen begav man sig nedenunder, hvor den sædvanlige Souper à 1,35 Kr. (for dem, der maatte ønske det) var serveret. Formanden bød hjerteligt velkommen, idet han dog begik den Genistreg at borttage adskilliges Appetit ved at minde om den forestaaende Mobilisering. Paa denne Maade fik

de tre sidste Aargange, lilligemed de kasse-rede, et mægtigt Forspring, der var umuligt at indhente for de eventuelle Indkaldte. Stenningen ved Bordet var — som altid — udmærket. Valdemar Nielsen udbragte en Skaal for den ny Bestyrelse (med Valgsproget: Vi vil møre os), og én af O. C.s ypperlige Sange blev sunget — hvorefter man aller begav sig overpaa, hvor Kaffebordet stod dækket — og Kaffeledningen, Musiken og Dansen tog sin Begyndelse.

Det er egentlig en Gaade, hvordan der kan holdes Bal, naar der kun er en 6—7 dansende Damer; men i Elevforeningen gaar det udmærket; man dansede af Hjertens Lyst, og man morede sig, man følte sig uelov som den store Familie, Elevforeningen er, — ja, selv Henriksen, vor gæve Spillemand, følte sig som et anset Lem af Familien. I alle Tilfælde familier! — Jeg bliver snart Dus med Henriksen.

Ved 1-Tiden, da alle de ny Valse havde passeret Klaveret adskillige Gange, begav man sig hjemefter — det var maanelyst — men Maanen havde gemt sit ene poliske Øje. — — Vi havde møret os! — (Ø.)

Medlemsmøde.

Medlemsmøde afholdtes den 23. Oktbr., og der var godt en Snæs Mennesker til Stede.

Bestyrelsen havde gjort sig ganske exceptionelle Anstrengelser for at faa samlet saa mange som muligt til denne Aften, idet den havde udsendt en Del Kort, specielt til de ældre Medlemmer. Det syntes dog ikke i nogen nævneværdig Grad at have frugtet.

Aftenen var hyggelig og morsom. Man var flyttet ovenpaa, hvor Lokalerne er pæner, og undgik paa denne Maade den kedelige Kælder med Sand paa Gulvet og Indgang direkte fra Gaden — men desværre! — der var nogle, der savnede Koglebanen! —d.

Lidt om Kritik.

Et Svar til Bestyrelsen.

Det var dog eine grausame Salbe, den ærede Bestyrelse i sidste Medlemsblad affyrer mod mit syndige Hoved; aldrig havde jeg tænkt mig, at saa ringe en Aarsag — min lille Opsats — skulde faa saa frygtelig en Virkning, saa havde jeg nok belænkt mig mindst 3 Gange, inden jeg havde afsendt Referatet. Hvor fristende det end kan være, agter jeg inidlertid dog ikke at fordybe mig i Enkeltheder med Hensyn til den famøse Artikel med tilhørende forunderlige Svar — dels fordi jeg ikke er Specialist i Mavesygdomme, og derfor mangler Betingelser for med tilstrækkelig Sagkundskab at kunne imødegaa de 3 Fjerdedele af Bestyrelsens Svar, og dels fordi der vistnok ikke længere er nogle af Foreningens Medlemmer, der interesserer sig en Døjl for Grundlovsturen; lad den nu hvile i Fred hos sine Forgængere.

Men der er et enkelt Punkt i Bestyrelsens Svar, der trænger til at ses efter i Sømmene, nemlig det „gode Raad“: . . . „kom ikke for at skumle i Krogene og kritisere“ . . . Med Hensyn til Skumleriet er jeg fuldtud enig med Bestyrelsen; det er noget væmmeligt noget. Men hvorfor raades jeg til at lade være med det; er det da at skumle i Krogene, naar man giver sin Utilfredshed Luft aabentlyst i Bladet? Det maa vel nærmest høre under Kritikken; og her er jeg ikke enig med Bestyrelsen; hvorfor maa der ikke kritiseres? Er Bestyrelsen bange for Kritik? Man fristes til at tro det. — Her stilles Bestyrelsen overfor en Referent, der for en Gangs Skyld tillader sig at have en anden Mening; straks mobiliseres over hele Linjen, og Bestyrelsen slaar væbnet til Tænderne, hvis den elendige skulde forny sit Angreb; Kritik laates ikke — — fra den Kant?? (jfr. en lille Bemærkning om „visse afgaaede Bestyrelsesmedlemmer“s Evner med Hensyn til Kritik før og efter).

Kritikken undgaar I aldrig, det maa I være forberedt paa; men I maa være glade, naar den — som denne Gang — kommer aabentlyst frem i Stedet for at blive stikkende i Krogene; saa vil den berettigede Kritik gøre sin uomtvistelige Nytte og den uberettigede kan kvæles i Fødslen.

Min ringe Utilfredshed — der takket være, at Bestyrelsen har set Spøgelser ved højlys Dag, er blevet til en frygtelig Kritik — var maaske uberettiget; never mind, saa er den i sig selv dødsdømt; — men stilles jeg en anden Gang overfor det samme Tilfælde, en virkelig eller indbildt Utilfredshed, saa vil jeg have Lov til at gøre Vrøvl; om I saa vil sætte Kritikken i Bladet eller nøjes med at læse den højt paa et af de „lukkede“ Bestyrelsesmøder — det overlader jeg til jert eget Forgodtbefindende.

A a g e S c h æ f f e r.

* * *

Du skuffer, Schæffer — Du skuffer dybt — trods din ærlige Aabenhed. — At Du først og fremmest, som gammel Bladmand, kan misforstaa Begreberne Referat og Kritik saa fuldslandigt, at Du, hvor vi beder Dig om at referere en Tur — selvfølgelig til Underretning for de Medlemmer, der ikke var til Stede — serverer en Skrivelse helt igennem præget af Utilfredshed — rimeligvis dikteret af et tilfældigt ondt Lune — ja, det forbavser! —

At Du i samme Aandedrag, som Du indrømmer, at din Kritik var uberettiget, med Pathos udbryder: „Her stilles Bestyrelsen overfor en Referent, der for en Gangs Skyld tillader sig at have en anden Mening.“ — — det forbavser!

At Du i samme Øjeblik, som Du for Alvor vil efterse et enkelt Punkt i vort Svar, kommer med et saa naivt Spørgsmaal, som at vi ligefrem er bange for Kritik — — det forbavser! — skønt, kan man til sidst forbavses over noget — — fra den Kant?

Du skriver saa smukt, at Du vil have Lov til stadigvæk „at gøre Vrøvl“, naar det passer Dig, selv om din Utilfredshed er ind-

bildt!!! — Naar man som Du i næsten overklædelig Beskedenhed forfaar at værdsætte sit eget Vrøvl saa meget, saa det er fuldtud ligegyldigt, hvad Modtagelse det faar, og hvorledes det i det hele taget bliver behandlet — om det kommer i Bladet eller ej — saa længe skal man have Lov; men saa maa man til Gengæld ogsaa love ikke offere af vilde bilde Folk saadan noget ind, som f. Eks. at uberettiget Kritik er dødsdømt i sig selv. Nej Du! — den er dum — den er grumme dum; men dødsdømt — tværtimod! — Den kan, naar den da ikke sættes alffor kejft op, gøre — hvad der jo i mange Tilfælde ogsaa maa være tilsigtet — unaadelig Skade, forudsat den da ikke bliver imødegaaet. Det er det, vi har tilladt os at gøre, og uden denne Imødegaaen vilde man jo ogsaa have faaet et baade mærkeligt og ganske vildledende Indtryk af Grundlovs-turen.

Hvor vidt en alffor streng og smaalig Kritik i det hele taget er ganske forenelig med den kammeratlige Aand, der burde være — om ikke eneraadende — saa dog fremherskende i vor Forening — ja, derom kunde der sikkert skrives meterlange Spalter, uden at man derfor kommer et Skridt videre. Hvis Kritikken derimod er grundet paa virkelig Interesse for Foreningen og derfor forner sig som et godt Raad — en hjælpende Haand — et Vink, der vil kunne forbedre vore Sammenkomster og i det hele vor Forening, ja, saa har den Værdi — og vær da evig forvisset om, at den ikke vil blive modtaget med større Glæde og Taknemmelighed end af den nuværende Bestyrelse.

Johns. B. Jensen.

Indsendt.

—o—

Nogle Forslag.

Elevforeningen har det ikke som Bjørnen, der ligger i Dvale om Vinteren. Tværtimod, vor Forening lever op, naar Oktober holder sit Indtog. Allerede i September mærker vi det og begynder at glæde os. Til hvad? — Jo, til to maanedlige Møder — et, hvor vi maa tage Damer med — og et, hvor vi skal være dem foruden. Hvilket morer os nu mest? Sikkert det med Damerne. Og hvorfor? Fordi alle Bestyrelsens Kræfter lægges i det. Man fremskaffer Foredragsholdere, arrangerer Æbleskive- eller Kaffebord og byder op til Dans. Men kunde nu det andet Møde ikke ogsaa faa lidt af vor Bestyrelses ærede Bevaagenhed. Sidste Vinter — under den gamle Bestyrelse — fandt man til Underholdning: Spillekort, Tavleborde, Keglebane, og kunde nyde Skuel af den samlede Bestyrelse. Det var lidt bart. Ganske vist var der i Bladet en Enquête med en hel Del Indsendere: Skulde vi have Diskussionsaftener eller ikke? Men man hørte intet om det Resultat, Bestyrelsen kom til ved at veje Indsendernes Forslag. Naa, den kom maa-ske ikke til noget. Jeg vil imidlertid ikke sparke til den afgaaede Bestyrelse. Jeg henvender mig til den ny.

Vær ikke fattig paa Initialiver. For det skyldes Idéfattigdom, naar man slaar sig til Ro ved Keglespil, — skal vi være enige om det?

Jeg vil beskedent fremføre nogle Forslag; duer de ikke, er der vel de, der har dem mere brugbare: (selvfølgelig skal Bestyrelsen først fræde til, naar alle vi andre er udvømte). Her er mine:

Den „lille“ Aften falder bort. I Stedet for faar vi en Aften med Foredrag eller anden Underholdning og en Dans bagefter. (For den „store“ Aften forbeholdes vel Dans alene for Fremtiden). Hvis Foreningen ikke har Raad til to saadanne Aftener i een Maaned, foreslaar jeg tre Aftener paa to Maaned.

Mit Haab om dette Forslags Virkeliggørelse er dog ringe. Men jeg har flere Idcer. Hvis det lille Møde beholdes, kunde det jo oplages af et Foredrag eller en Oplæsning. Her vilde jo blive rigt Felt for vore Medlemmer, der har Talenter i disse Retninger. Brister ogsaa dette Haab, beder jeg Skæbnen om dette ene: Lad ogsaa de smaa Aftener faa et fælles Kaffebord. Det vilde dog hygge lidt — for Hygge var der sørgelig Mangel paa ved Spilleaftenerne. T er j e.

Bestyrelsen har med stor Glæde gemmentøst ovenstaaende Indlæg —, der viser en Interesse for Foreningens Virksomhed, der burde besjæle alle Medlemmerne, men som kun yderst sjældent spores. Lad denne Indsender være Forløber for en Række Artikler om Medlemmernes Syn paa Elevforeningen og dens Virksomhed.

Indsenderens Forslag er yderst tillokken-de for alle, undtagen Elevforeningens Kasse. Det vilde blive den en tung Byrde, hvis der skulde arrangeres to store Møder (hvoraf det ene var Dans alene) om Maaned. I det hele kan man efter vor Mening ikke arrangere Sammenkomster med Dans alene mere end én, højst to Gange om Aaret, saa de store Sammenkomster vil beholde deres gamle Form og Præg.

Derimod er det en skøn Opgave at gøre de smaa Aftener hyggeligere — en Opgave, som længe har foresvævet den nuværende Bestyrelse. Det Resultat, der foreligger, er følgende: Vi vil afholde tre Sammenkomster paa to Maaned, saaledes at de to Sammenkomster bliver for Medlemmer med Damer med den gamle Ordning (Underholdning og Dans), og det tredje for Medlemmer alene. Derved kan vi gøre denne tredje Aften saa meget hyggeligere — idet vi faar Raad til at leje Lokalerne paa 1ste Sal og saaledes kommer bort fra den mindre hyggelige Kælder, og samtidig faar vi Lejlighed til at skaffe en lille Underholdning til disse Mødeaftener. — Herved haaber vi, at Aftenen vil blive saa meget hyggeligere, at en af disse let kan opveje to af de forrige. Bestyrelsen.

Har I hørt —?

at Siegfred Poulsen sender Hilsen til alle gamle Bekendte i Elevforeningen med Ønsket om en god Vintersæson?

Har I hørt, at Bestyrelsen ønsker det samme?

— at der er nogle af Foreningens vittigste Hoveder, der har slaaet sig ned i Hulerød, for at udarbejde en Revy til vort Nyt-aarsgilde?

— og at de allerede har samlet alle de daarlige Brandere, der skal afbrændes nævnte Aften?

— og har I hørt, at Incassobanken er

gaaet ind — men at Koulingentet desuagtet stadig vil blive opkrævet?

— men har I da hørt, at Balkankrisen har sat sit Spor i vor lille Forening, idel Grundfundsobligationen er gaaet betydeligt ned? —

Flytninger:

Vald. Adersens, Bianco Lunos Allé 7, 3. S.
Tage Larsen, Fredericigaade 12, 1. S. o. G.

Krone SKATTEFRI **Porter**
FRA DE FORENEDE BRYGGERIER

Tuborg
Pilsner
foretrækkes af Ølkendere.

C. G. Paulsens Eftlg.,
Axel Johansen,
Juvelér & Guldsmed
Største Udvalg i
alt Guld- og Sølvarbejde.
SPECIALITET:
Forlovelsesringe.
Vesterbrogade Nr. 50.
Telefon 5373.

Bogbinderi.
Thorvald Valerius,
Brolæggerstræde Nr. 2
(grundlagt 1870).
Telefon: Byen 1587.

Dette Blad er leveret paa Posthuset 2. November.

Udgiver: Bestyrelsen for DET FORENEDE VELGØRENHEDS SELSKABS SKOLES ELEV FORENING.
Trykt hos Skou & Madsen, Gl. Mønt 13.